

Belasting op tweede verblijf

Auteur(s): Stefaan Van
Crombrugge

Editie: 1480 p. 14

Publicatiedatum: 15 juni 2016

Rechtbank/Hof: Gent

Datum van uitspraak: 02 juni 2015

Belasting op tweede verblijf

Een gemeente heeft een belasting op tweede verblijven ingevoerd. Het reglement omschrijft het tweede verblijf als elke private woongelegenheid die ofwel voor de eigenaar, ofwel voor de huurder ervan niet tot hoofdverblijf dient, maar op elk ogenblik door hen voor bewoning kan worden gebruikt.

Een eigenaar betwist de kwalificatie van zijn onroerend goed in de gemeente als tweede verblijf, omdat het gaat om een vakantiewoning die permanent beschikbaar is voor kortstondig verblijf door toeristen : volgens hem is dat geen woongelegenheid die op elk moment voor bewoning kan worden gebruikt. Het hof van beroep te Gent geeft hem ongelijk.

Blijkens het belastingreglement volstaat het dat de woongelegenheid (op elk ogenblik) voor bewoning kan worden gebruikt. Effectieve bewoning is niet vereist. Qua duur van bewoning of mogelijke bewoning wordt in het belastingreglement niets bepaald. Wanneer de belastingplichtige op grond van die duur een onderscheid wil maken tussen "vakantiewoning" en "vakantieverblijf" of nog stelt dat er een zekere "standvastigheid" van verblijf moet zijn, of nog dat de vakantiewoning "permanent" of "voor een langere aaneengesloten periode" vrij moet zijn, dan voegt hij iets aan het belastingreglement toe, dat er niet in is bepaald, ook niet impliciet.

De belastingplichtige heeft als eigenaar de mogelijkheid te beslissen het onroerend goed niet aan toeristen te verhuren, maar het op elk ogenblik zelf te betrekken, welke ook de reden daartoe zij. Wordt het goed verhuurd, dan kan de huurder, toerist of ander, uiteraard ook het goed bewonen. Het goed kan derhalve op elk ogenblik worden gebruikt voor bewoning.

Gent 2 juni 2015